

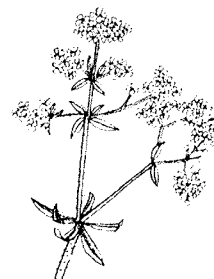
GENEALOGISCH FAMILIEBLAD VAN DE FAMILIE STICHTING PORS

Redactie: H. Pors - Bijendans 36 - 2907 TA Capelle a/d IJssel - Tel.: 010-450 20 80
 Verzending en Administratie: A. Pors - Louise Henriëttelaan 116 - 6713 MJ Ede - Tel.: 08380-515 02
 Giro: 3379325 t.n.v. Penningm. Familie Stichting Pors - v. Rouwenootstraat 9 - 6721 TT Bennekom - Tel.: 08389-1 58 93

GOEDE VOORNEMENS

=====

- * Dit jaar de reünie eens w e l te bezoeken...
- * De jaarlijkse donatie n u over te maken. Dat dient nl, in de maand januari te gebeuren, dus gauw het giroboek gepakt.
- * Uw familienieuws aan ons door te geven, zodat wij daarvan in de Pors-Post melding kunnen maken.
- * Oude familiefoto's aan ons toe te sturen. Wij publiceren ze graag.
- * Het secretariaat laten weten wanneer u waarheen gaat verhuizen.
- * De Felicitatiedienst en/of het Fonds Vijfjaarlijkse Kerkelijke Herdenkingen Voorgeslacht Pors met een extra gift te verblijden.
- * Meeschrijven met de redacteur. Dat mag en hij stelt dat zelfs erg op prijs.
- * Familieleden die nog aan de kant staan, voor onze stichting te interesseren, bijv. door ze de Pors-Post eens te laten lezen of ze eens mee te nemen naar de reünie. De secretaris kan u aan propagandamateriaal helpen.
- * Onze archivaris ontvangt graag familiedocumenten en foto's voor ons familie-archief. Regel een en ander desnoods via uw testament of per codicil. Wij adviseren u graag.

BLIJFT ONS STEUNEN, OOK IN 1993.

=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=

Bestuur:

Voorzitter: Henk Pors
Redactie Pors-Post
 Bijendans 36
 2907 TA Capelle a/d IJssel
 Tel. 010-4502080

2e Voorzitter: Foeko Pors
 De Were 122
 3332 KH Zwijndrecht
 Tel. 078-129879

Secretaris: Arie Pors
Felicitatiedienst
Verzending Pors-Post
 Louise Henriëttelaan 116
 6713 MJ Ede
 Tel. 08380-51502

Penningmeester: Klaas Meyboom
 Van Rouwenootstraat 9
 6721 TT Bennekom
 Tel. 08389-15893

Bestuursleden:

Jan A. Naujoks
Voorzitter Reüniecommissie
 Mozartlaan 29
 3131 ET Vlaardingen
 Tel. 010-4347981

Cor Pors
 Liedererf 6
 7364 BE Lieren
 Tel. 05766-2777

Dirk P. Pors
 Ring 479
 3195 XJ Pernis
 Tel. 010-4169694

Nico Pors
Familiecollectie
 Simon Vestdijk-erf 98
 3315 CT Dordrecht
 Tel. 078-166730

Genealogische commissie:

F.H.C. Vos
 Blekerslaan 45
 3075 PA Rotterdam
 Tel. 010-4858975

Gironummer 3379325
Familie Stichting Pors
 Van Rouwenootstraat 9
 6721 TT Bennekom

De Aangenaame LIND, in ZWIJNDRECHTS WAARD gelegen,
 Roemt in zijn Vischerij op ongemeene Zegen,
 En veele vruchten van een onvermoeide hand :
 Hoe klein, strekt het tot eer van't Zuidelijk Nederland .

**FOEKO GESLAAGD VOOR EXAMEN VAN
 PASTORAAL WERKER**

=====

In november jl. heeft onze vice-voorzitter Foeko Pors uit handen van Prof. Anne v.d. Meyden het diploma Pastoraal Werker van de Nederlandse Protestanten Bond in ontvangst mogen nemen.

Foeko is inmiddels begonnen aan het tweede deel van de opleiding, namelijk die voor Voorganger.

Wij wensen hem veel succes bij deze vervolgstudie toe en feliciteren hem nogmaals hartelijk met het intussen bereikte resultaat.

BESTUUR

=====

DRINGEND VERZOEK:

=====

GEEF ONS UW NIEUWE ADRES DOOR ALS
 U MOCHT GAAN VERHUIZEN.

=====

GEHOORD:

...maar dit jaar ga ik e c h t
 naar de reünie....

=====

VAN FOTOVERZAMELAAR TOT GENEALOOG

= =====

Bij een recent bezoek aan Bratislava (Slowakije), waar ik een lezing moest houden voor ambtenaren en ondernemers, kwam ik in contact met een zekere heer Holub, die mij in een gesprek terloops mededeelde, dat hij zoveel mogelijk foto's van zijn familie had verzameld en over niet minder dan tien dikke albums beschikte, waarin foto's van zijn overgrootouders, grootouders, ouders en alle andere familieleden waren geplakt. De albums bevatten elfhonderd foto's. Zodra er weer een (klein)kind geboren werd, maakte de heer Holub daar zelf foto's van, die dan - compleet met een beschrijving en een datum - weer aan zijn verzameling werden toegevoegd. Met trots vertelde hij mij, dat in zijn collectie geen enkel familielid ontbrak en dat er op zolders en kasten van familieleden nog steeds nieuwe familieherinneringen werden gevonden. "Als je er over gaat praten", aldus de heer Holub, kom je steeds weer verwanten tegen die iets voor je hebben".

In de loop der jaren heeft hij zich ontwikkeld tot een goede amateur-fotograaf. Hij maakt de foto's niet alleen, maar ontwikkelt ze en drukt ze ook zelf af. Veel familieleden vragen hem of hij van familieleden extra afdrukken wil maken, want de hobby werkt bepaald aanstekelijk.

Men komt echter niet alleen met foto's, maar ook met allerlei documenten, legitimatiebewijzen, gerechtelijke en notariële akten, brieven en andere familieherinneringen. Ook ontvangt hij af en toe andere stoffelijke herinneringen, zoals horloges, sieraden, kunstvoorwerpen en andere zaken die aan (overleden) familieleden herinneren. Ook van de graven van familieleden heeft hij tientallen foto's vervaardigd.

Omdat de foto's van bijschriften moesten worden voorzien, de juiste namen, geboorte- en doopdata, huwelijksdata, data van jubilea en andere bijzondere voorvallen, overlijdens- en begraafdata en -plaatsen, moest de heer Holub nogal eens in de officiële archieven duiken. Daardoor heeft hij zich ontwikkeld tot een goede genealoog en dat betekende weer het aanleggen van dataregisters. Zijn collectie is zo compleet en betrouwbaar, dat hij soms van ambtelijke zijden, van notarissen en advocaten, verzoeken ontvangt om nadere gegevens..

Hij vroeg mij of ik zijn verzameling eens wilde zien. En dat wilde ik. Welnu, ik was er van onder de indruk. Zelden heb ik zo'n keurig verzorgd archief gezien. Het viel mij op, dat alle registers keurig ingebonden. Dat doet mijn vrouw", zei de heer Holub. "Zij heeft een cursus boekbinden gevolgd". In zijn toch niet al te ruim bemeten huis heeft hij een aparte kamer ingericht, waar al zijn herinneringen worden bewaard. Daar staat ook een tafel waaraan bezoekers plaats kunnen nemen, die het een en ander willen opzoeken. Een waar familiemuseum.

Natuurlijk kwam het gesprek ook op onze familiestichting en op ons familietijdschrift. Dat zou de heer Holub ook wel willen. Familieleden komen weliswaar zo af en toe bij elkaar -in wisselende gezelschappen- maar dat gebeurt niet echt georganiseerd. Het grote probleem in Slowakije is, dat niemand echt geld heeft om zoiets op te zetten en in stand te houden, zeker niet een eigen blad. De drukkosten en de porti zijn onoverkomenlijke hindernissen. Wel is hij bezig aan een boekje over zijn familie, die oorspronkelijk uit de Karpaten komt.

Ik heb hem een aantal tips kunnen geven, waarvan hij vond dat ze hem verder zouden kunnen helpen. Vanuit Nederland stuurde ik hem twee nieuwe foto-albums voor de verdere uitbreiding van zijn collectie. In een brief vroeg hij mij, of hij eens naar zo'n Nederlandse reünie mocht komen. Ik heb hem daarvoor dan ook maar uitgenodigd. Maar eerst moet hij nog sparen voor de reis.

U begrijpt, dat ik een gezellig en nuttig middagje heb gehad, daar in Bratislava.

(Henk)

Jaarlijkse bijdrage 1993

Wij zijn onze begunstigers bijzonder erkentelijk voor de spontane reactie op ons verzoek tot overmaking van de jaarlijkse bijdrage 1993. Voor ons een zoveelste bewijs van de gemotiveerde belangstelling en steun voor onze werkzaamheden, die ons bemoedigt om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Wij hopen, dat zij, die om welke reden dan ook nog niet hebben gereageerd, dit alsnog een dezer dagen zullen doen. Het zou toch wel heel bijzonder zijn, wanneer wij vóór 1 januari a.s. van alle begunstigers de jaarlijkse bijdrage zouden hebben ontvangen. Dit stelt ons immers in staat om onze begroting voor 1993 sluitend te kunnen opmaken. Voor Uw aller medewerking gaarne onze hartelijke dank.

LEZING OVER FAMILIEKUNDE =====

Op 25 november heeft Henk voor de Historische Vereniging Capelle a/d IJssel een inleiding gehouden over familiekunde. Staande deze bijeenkomst deelde een tweetal bezoekers mede, al geruime tijd met de gedachte rond te lopen een familievereniging te stichten. Het contact met de Federatie van Nederlandse Familie-Organisaties was gauw gelegd, zodat het nog steeds groeiende aantal familieclubs binnenkort weer met twee zal worden uitgebreid. De Federatie trekt zomaar concept-statuten uit de lade en allerlei tips over zinvolle familiebijeenkomsten. Dat scheelt voor de initiatiefnemers niet alleen veel werk, maar het zet ze ook meteen op het goede spoor.

LIEN VOS-PORS EN HENK PORS 65!

=====

Op 21 december zijn Lien en Henk Pors te Vlaardingen 65 jaar geworden. En daarmee hebben ze de AOW-gerechtigde leeftijd bereikt.

In mijn jeugdherinneringen (en die zijn vele), zie ik nog hoe Lien en ik naar de bakker gingen om krentebrood te halen en hoe we onderweg alvast maar de krenten uit het brood liepen te pulken. Denkend aan Henk, zag ik ons zondagsmorgens met onder vaders naar de kerk gaan. Met kniekousjes aan...

Wat ligt het allemaal nog dichtbij en wat is het toch ook allemaal weer lang geleden. Crisistijd, de oorlog, daarna de militaire dienst (Henk als Marechaussee naar Indië en ik naar het Regiment Zware Luchtdoelartillerie "Rhenen"), dan de "opbouwjaren" onder het motto "Nederland zal Herrijzen" en dan nu tenslotte de A.O.W.

Lien en Henk, alsnog van harte gefeliciteerd met de bereikte mijlpaal en nog vele jaren nadien.

Henk

=0=

KOPIËER-MACHINE "PAKTE" NIET

Twee witte vlakken in de vorige Pors-Post. Helaas, de kopieermachine "pakte" de ingeplakte en voorgedrukte kaarten niet. Arie legde "een noodvoorziening" aan door op een apart vel de ontbrekende berichten bij te voegen. Inplakken dus maar. En sorry voor het ongerief.

LANGER LEVEN DAN ONZE VOOROUDERS

=====

Het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft de prognose voor de levensverwachting van m a n n e n bijgesteld. De levensduur van mannen zal toenemen van 74,3 naar 76 jaar in het jaar 2010. Vrouwen stijgen qua levensduur van 80,4 jaar nu naar 81,5 jaar.

Dit heeft consequenties voor de samenstelling en omvang van onze bevolking. Men verwacht dat Nederland, dat nu 15,2 miljoen inwoners telt, in het jaar 2030 maar liefst 17,2 miljoen mensen zal omvatten.

Dan zullen er 4 miljoen mensen zijn van 65 jaar of ouder, twee keer zoveel als nu. Dat legt een enorme zware last op de samenleving in de zin van ouderdomsvoorziening, bejaardenhuizen, geriatrische zorg etc. Deskundigen zeggen, dat daarvoor nu al gespaard moet worden, anders zullen de oudedagsuitkeringen niet meer te betalen zijn. De premies daarvoor zullen niettemin toch al sterk gaan stijgen.

Tot 1998 zal het geboorte-aantal blijven stijgen. In de periode 1992-2000 komen er naar verwachting nog eens zo'n 1,2 miljoen immigranten zich in ons land vestigen, waar tegenover een vertrek van 900.000 mensen zal staan, die het hier te vol vinden worden.

In de tijd van ons aller voorvader Lenaert Lenaertszoon jonge Pors telde ons land nog geen twee miljoen inwoners. Er was ruimte genoeg. Maar de kindersterfte was enorm. Vrijwel alle gezinnen hadden daarmee te maken. Dat de helft van alle geboren en op zeer jonge leeftijd stierf, was in die tijd "gewoon".

Maar ook volwassenen werden niet zo oud. De levensverwachting voor mannen lag toen onder de vijftig jaar. Lenaert Lenaertszoon is ook maar nauwelijks veertig jaar geworden.

Men begint zich af te vragen, of we met regelingen als VUT (vervroegde uittreding) en pensionering op 65-jarige leeftijd (of jonger, zoals bij politie, brandweer, leger etc.) wel op de goede weg is. Het aantal werkenden wordt te klein, ook al doordat jonge mensen veel langer studeren dan vroeger, laat aan het arbeidsproces gaan deelnemen en daaruit ook veel eerder vertrekken. Men bepleit dat mensen, die zulks willen, ook na hun 65e levensjaar nog gewoon mogen blijven doorwerken, dus geen verplichte pensionering, maar alleen als de betrokkene dat zelf wil. Het tekort aan arbeidskrachten zal ook goeddeels moeten worden opgevangen door de inschakeling van meer vrouwen in het arbeidsproces, willen wij tenminste niet voor de noodzaak komen te staan nog meer buitenlanders in ons overvolle land aan te trekken.

ARNO EN JEANET 12½ JAAR
GETROUWD

=====

Op 4 januari jl. waren Arno en Jeanet Pors te Ede 12½ jaar getrouwd. Zij hebben hun koperen huwelijksjubileum op zaterdag 9 januari gevierd met een receptie in kaasboerderij "De Weistaar" te Maarsbergen, samen met hun kinderen Peter, Gerdine, Riejanne en Marieke. Velen zijn het jubilerende echtpaar komen gelukwensen. Wij hopen, dat Arno, Jeanet en kinderen nog lang voor elkaar gespaard mogen worden. Onze hartelijkste gelukwensen.

=====

CUPIDO: "We zullen in 1993 maar weer eens een paar liefdespijlen tussen de Porsen afschieten...."

*Hartelijk dank voor de van u ontvangen
gelukwensen ter gelegenheid van ons
huwelijk*

Ad en Marja Pors

STUUR ONS UW FAMILIEBERICHTEN. WIJ
NEMEN DIE GRAAG IN DE PORS-POST OP.
=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=

HARMAN CLEMENTSZ. PORS: SCHOUT VAN CHARLOIS

Toevallig kwamen wij bij het doorsnuffelen van oude acten de naam van Harman Clementsz. Pors weer eens tegen. Wij konden uit de oude kerkboeken noteren, dat hij voor het eerst als schout optreedt in 1635 en dit ambt tot 1640 uitoefent. Want dan blijkt uit de kerkrekeningen over 1641 dat hij overleden is. De kerkmeesters noteren dan namelijk:

1641: Ontfangen wt den boel van Harman Clementsz. Pors van dat hij, Harmen Pors voornoemt, ten tijde deser rekeninghe binnen tcruijswerk ofte hoochkoer in de kerck begraven is..... 7 f.

Harmen (of Harman) Clementszoon Pors wordt als schout opgevolgd door Coenraad van der Linde (1641-1650). Zelf was hij de opvolger van Heijndrix Boom, die het ambt alleen in het jaar 1634 heeft uitgeoefend.

Het ambt van schout kon men in die tijd pachten of kopen. Een voordeel van de functie was, dat de schout een bepaald percentage kreeg van de opgelegde en geïncasseerde boeten.... Zelf nam de schout niet aan rechtsgedingen mee. De schepenen hoorden de verdachten en eisten vervolgens een straf, die dan door de schout bekrachtigd en geëxecuteerd werd.

Kerkmeesters:

De Porsen hebben nogal wat kerkmeesters aan de Charloisse kerk "geleverd". Kerkmeesters vormden het kerkbestuur, dat in onze tijd door ouderlingen en diakenen wordt gevoerd. Niet de predikant is de "baas", zoals velen wel denken, maar het college van ouderlingen en diakenen als gekozen en benoemde ambtsdragers door de gemeenteleden.

In de kerkrekeningen over de jaren 1583-1662 (een periode van bijna negentig jaar) vinden we een aantal Porsen, die het ambt van kerkmeester hebben vervuld. Tot nog in onze tijd! Ons lid Cor Pors was vele jaren lid van de Centrale Kerkeraad van Rotterdam-Zuid. De band tussen de Porsen en de oude kerk is daarom wel hecht te noemen.

Het begraven in de kerk geschiedde ook "in klassen". De voornaamste burgers werden in het hoogkoor (kruiswerk) begraven, minder prominente burgers "gewoon" in de kerk, of in de "aftercarck" (achterin de kerk). Later werd er vooral op de begraafplaats rondom de kerk ter aarde besteld. Heel voorname burgers kregen ook nog een gebeeldhouwd monument op hun graf.

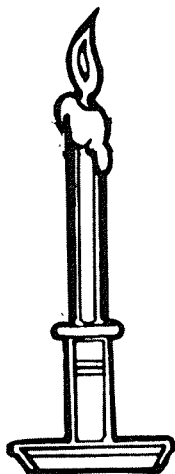
De armen, die zelfs geen geld nalieten voor hun eigen begrafenis, werden Pro Deo begraven, d.w.z. zonder kosten. Zij kregen een gewone, vurenhouten kist zonder enige opschik, zelfs niet geverfd; een "kleed" over de kist kon er tijdens de begrafenis ook niet af, want daarvoor moest extra betaald worden.... De klok werd niet geluid, want ook daar moest voor worden gedokt en het plaatsje waar men de armen tenslotte begroef lag op de begraafplaats helemaal achteraan, waar ook de lijken van aangespoelde zeelieden of van dood gevonden zwervers werden begraven.

Erg barmhartig, laat staan "christelijk", was dit allemaal niet. Het stands- en klassebewustzijn was in die tijd zeer sterk ontwikkeld. Tijdens de godsdienstoevingen zaten de welgestelden ook apart, de ambachtsheer in zijn eigen, fraai gebeeldhouwde bank, schout en schepenen in al even fraaie schepenbanken. Dan kwamen de "gewone" burgers, die voor hun zitplaats hadden betaald. De armen zaten achterin de kerk, vaak achter de pilaren, zodat ze de predikant niet of nauwelijks konden zien...

Degenen die Pro Deo begraven waren, niet alleen de armen, maar ook aangespoelde lijken van zeelieden of doodgevonden zwervers, kregen een eenvoudig zandgraf zonder steen. Zelfmoordenaars werden zover mogelijk van de andere overledenen begraven. Natuurlijk ook zonder steen. De kerkmeesters hadden een hekel aan kostenloze begravingen, want die betekenden dat de kerk voor de kosten diende op te komen.

In de kerkelijke archieven van Hoogvliet vonden wij een aantal malen de aantekening "dat de klok niet en werde geluid, omdat de poene van vijftig cents niet en konde worden betaeld". De koster zou wel gek wezen om geheel gratis aan het klokketouw te gaan trekken.... Verschil moest er wezen, nietwaar?

De kerkmeesters noteerden het allemaal braaf!

ZO AF EN TOE LATEN WIJ EEN KLEIN LICHTJE SCHIJNEN 0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=

En dat doen we dan via onze felicitatiedienst. Een bloemetje naar een zieke, naar een eenzame bejaarde, naar donateurs die een heugelijke gebeurtenis hebben te vieren. Steeds als u boven uw contributie een klein bedragje extra overmaakt, komt dat bij de felicitatiedienst terecht, die er voor zorgt, dat onze zieken, bejaarden en feestenden weten dat wij aan hen denken. Heeft u wel eens een meevallertje? Denk dan ook eens aan ons en aan het goede werk dat met uw extra bijdrage wordt verricht.

JAARVERGADERING FEDERATIE

=== te Hilversum =====

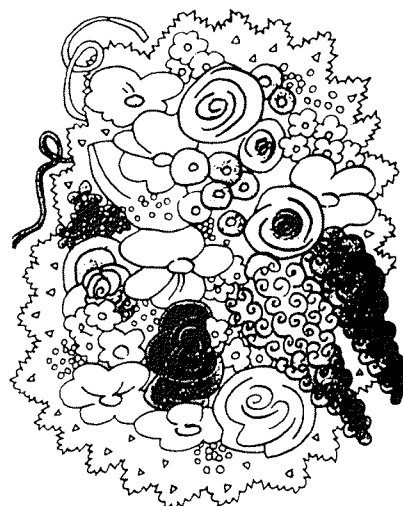
Zaterdag 8 oktober is de vergadering van de Federatie van Nederlandse Familieorganisaties gepland, wederom in een der gebouwen van de Oud-Katholieke Kerk aldaar aan het Melkpad. Aangezien onze stichting

bij de Federatie is aangesloten, kunnen alle donateurs daarheen.

VERHUISD:

=====

Toos en Gert Pors naar Vroedschap 27,
4147 ES Asperen. Veel geluk en voor-
spoed toegewenst op dit nieuwe adres.

FAMILIE OP BEZOEK...

=====

De familie Van Straten uit Amerika schreef ons:

*Zojuist de Pors-Post ontvangen. Wij waarderen de Pors-Post als een bijzondere band met het vaderland. Het geeft je het gevoel alsof er familie op bezoek komt.
Wij wensen u allen een heel goed 1993 toe.*

VERHUIZEN ?

=====

STEL ER ONS DAN S.V.P. VAN IN KENNIS.

*Mijn liefste wens,
Opnieuw geloven in de mens.
Niet altijd wijzen op zijn falen,
Maar duizend malen weer herhalen,
Dat hij een deel is van Gods plan,
Daar wordt de wereld mooier van.*

Bedroefd geven wij u kennis dat de Heere, na een leven vol zorg voor allen die hem lief en dierbaar waren, voor ons geheel onverwacht, uit ons midden heeft weggenomen mijn innig geliefde man, onze zorgzame vader en opa en mijn lieve zoon

Hendrik Pors

op de leeftijd van 60 jaar.

Oud-Beijerland, P. Pors - Mourits
Adri en Omer
Ria
Jan en Marleen
Arie en Anja
Leo en Theadora
Hetty en Bas
Ineke en Jan
Frans en Annie
Bas en Marianne
en kleinkinderen
Oud-Beijerland, J. Pors

3263 BC Oud-Beijerland, 1 januari 1993
Fazant 16.

Gelegenheid tot condoleren D.V. dinsdag 5 januari a.s. van 19.30 uur tot 20.30 uur in gebouw "Maranatha" Kerkstraat 57 te Oud-Beijerland.

De rouwdienst wordt gehouden D.V. woensdag 6 januari a.s. om 13.15 uur in "Maranatha" waarna de begrafenis om 14.00 uur zal plaatshebben op de Algemene Begraafplaats te Oud-Beijerland. Als u de dienst wilt bijwonen wordt u verzocht om tijdig in "Maranatha" aanwezig te zijn.

Geen bloemen.

IN MEMORIAM HENDRIK PORS

=====

Op woensdag 6 januari zijn wij aanwezig geweest bij de begrafenis van onze donateur Hendrik Pors uit Oud-Beijerland, een tot ver in de omtrek van zijn woonplaats zeer bekende rijschoolhouder.

Hij was hartpatiënt, waardoor hij al enige tijd niet meer kon werken. Een operatie was noodzakelijk. Maar op Nieuwjaarsdag werd hij onwel. Hij werd met spoed overgebracht naar het ziekenhuis te Rotterdam, maar het mocht niet meer baten. Daar overleed hij.

Voorafgaande aan zijn begrafenis was er een rouwdienst in gebouw Maranatha, die door zeer velen werd bezocht, want hij had veel vrienden en relaties. Ook na afloop van de begrafenis kwamen weer in Maranatha bijeen, waar Ds. Groenenberg de plechtigheid met gebed en dankzegging afsloot.

Aan het graf sprak de predikant troostrijke woorden naar aanleiding van Mattheüs 11 de verzen 25-27: *"Ik dank U, Vader, Heere des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt en hebt denzelven de kinderkens geopenbaard"* en:

"Komt herwaarts tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven".

Ds. Groenenberg zei dat de dood niet onherroepelijk is, want de dood is overwonnen door de grote Levensvorst, Jezus Christus, die opgestaan is uit de dood en zijn kinderen plaats heeft bereid in het Koninkrijk der Hemelen. Daarom behoeven we niet te wanhopen of te vertwijfelen, want Christus staat tussen ons en de dood in en Hij is Overwinnaar en wij in Hem.

Wij wensen de weduwe, Pleuntje Pors-Mourits en haar kinderen en kleinkinderen troost en sterkte toe in dit smartelijke verlies, want zestig jaar is naar menselijke maatstaf nog te jong om heen te gaan.

Ook gaat onze gedachten uit naar de hoogbejaarde vader van de overledene, Opa Jan, voor wie dit verlies ook een grote smart moet betekenen.

Er is een man, vader en zoon heengegaan, die met grote zorg en toewijding zijn gezin steeds heeft gediend en velen in en buiten Oud-Beijerland tot steun en hulp is geweest.

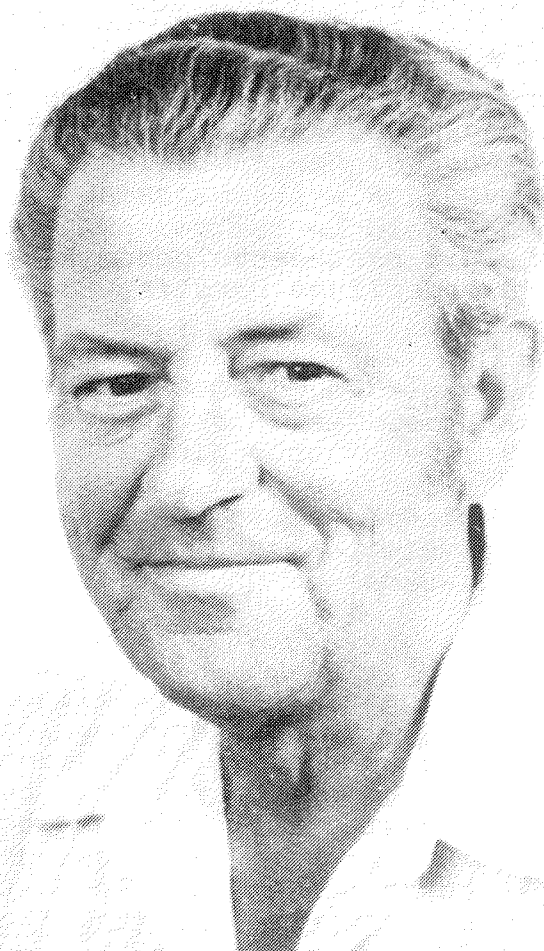
Moge de weduwe, de vader en de kinderen troost en sterkte vinden bij Hem, Wiens troost **v o l k o m e n** is.

Het bestuur van de familiestichting biedt de familie zijn welgemeende en hartelijkste condoléances aan.

=====

Voor zover van toepassing
zien wij Uw bijdrage
voor 1993
gaarne een dezer dagen
tegemoet, waarmee U
tevens onze zorgen
verlicht.

WILT U ZELF EENS IN
DE PORS-POST SCHRIJ-
VEN? DAT KAN. STUURT
U ONS UW KOPIJ, GRAAG
MET FOTO'S, MAAR TOE.

HENDRIK PORS, geboren op 14 september 1932 en overleden op 1 januari 1993. Hij laat bij zijn familie en zijn zeer vele relaties een grote leegte achter. Wij wisten, dat hij in toenemende mate last van zijn hart had, maar zijn dood kwam voor ons toch nog geheel onverwacht.

Hendrik Pors is in zijn leven velen tot steun geweest. Hij was trots op zijn gezin, dat hem zo na aan het hart lag. Pleuntje, zijn vrouw, zal hem zeer missen, maar zij zal hem ook steeds in dankbare, warme en liefdevolle herinnering houden.

Op 4 januari jl. mochten wij gedenken 12½ jaar getrouwd te zijn. Onze vader (en uw secretaris) was daarbij aanwezig en mocht namens de familiestichting een prachtig plantenstukje overhandigen. Wij willen u daarvoor hartelijk bedanken.

Jeanet, Arno
Peter, Gerdine, Riejanne en Marieke Pors.

Pieter de Hoochstr. 48,
Ede

=====

DE RAMP VAN CHARLOIS IN 1511

De bijlage van "De Telegraaf" van zaterdag 6 februari besteedde weer eens aandacht aan de grote verdrinkingsramp, die Charlois in 1511 heeft getroffen toen men de Sint Clemenskerk aldaar wilde inwijden. Chris Roodbeen maakte onderstaande tekening, waarop men de bisschop met een gevolg van meer dan duizend mensen over de toegevroren Maas van Rotterdam trok voor dit heugelijke feit.

Het ijs was zo dik, dat men zelfs vrachten van Rotterdam naar Keulen, met paard en wagen naar Keulen kon brengen. Een oversteek van Rotterdam naar Charlois moest dus ook kunnen. Maar toen het volk onder het zingen van vrome liederen de tocht over het ijs had ingezet, begon het ijs plotseling hevig te kraken. Er verscheen een metersdikke scheur in, de schotsen begonnen te wijken en honderden gelovigen verdwenen in het ijskoude water. Dat gebeurde op 26 februari 1511.

De burgemeester van Rotterdam had gewaarschuwd, dat het weer aan het veranderen was. Aan de strakke hemel waren donkere wolken verschenen en de wind was in kracht toegenomen. Het ijs zou daarom wel eens kunnen gaan kruien. Maar de waarschuwing werd

in de wind geslagen. Een grote massa mensen volgde de bisschop over het ijs naar de Sint Clemenskerk van Charlois. Inderdaad begon de wind aan te wakkeren. Het ijs begon te kraken, maar het werd niet opgemerkt, door het rumoer van de processie. Ineens was het onheil daar. Honderden mensen verdwenen via brede scheuren in het ijs in het koude water, waarin zij jammerlijk verdronken. Nog kent Charlois het "Papengat", dat zo genoemd zou zijn ter herinnering aan deze ramp. "Een uur later was alles voorbij", schreef een (latere) croniqueur.

Dit verhaal duikt steeds weer in de verhalen over het oude Charlois op. Maar of het echt waar is, kan niemand met zekerheid zeggen. De bewaard gebleven annalen van de Sint Laurenskerk bijvoorbeeld, vermelden er niets over. En dat zou men toch verwacht mogen hebben. Ook de bewaard gebleven (schaarse) bronnen van Charlois bevatten geen herinneringen aan de ramp. In latere jaren zou men daar toch nog wel eens op teruggekomen zijn.

ONZE OUDSTE INWONERS ZIJN VROUWEN

=====

In alle provincies van ons land zijn de oudste inwoners vrouwen. Volgens het bestand van F. van Dam te Barneveld, die deze gegevens bijhoudt, is P.de Boer-Zeijlemaker (107) de oudste vrouw van Friesland, A.J. Flower (107) in Gelderland, W. Goudkade (105) in Utrecht, C. Hendrikse-Maas (107) in Noord-Brabant, M.E. Hillebrandts-Zondag (105) in Drente, A.Hormann-Selckmann (103) in Flevoland, J.C.Laarkamp (106) in Noord-Holland, P.Rijk-Verdonk (106) in Zeeland, Ph. Verhoosel-Eggermont (104) in Limburg, H.Wedda-Rozema (105) in Groningen, J.F. Zandstra-Giezen (110) in Zuid-Holland en J.Zwitsers (107) in Overijssel.

In onze genealogische bestanden hebben we geen enkele Pors, die 100 jaar of ouder is geworden. En die bestanden gaan toch terug tot begin 1500. Wel is uit onze genealogische overzichten op te maken, dat ook in ons geslacht de vrouwen over het algemeen ouder worden dan de mannen. Maar dat is een algemeen beeld, dat voor onze gehele bevolking geldt. Deskundigen tekenen daarbij intussen wel aan, dat de sterfteverhouding tussen mannen en vrouwen naar elkaar toekruipt. Zij schrijven dat toe aan het feit, dat steeds meer vrouwen in het arbeidsproces worden opgenomen en daardoor -net als de mannen- aan meer "stress" worden blootgesteld. Ofschoon in onze oude annalen zeker Porsen voorkomen, die een respectabele leeftijd hebben bereikt, moet in het algemeen worden gezegd, dat vroeger het leven bij vijftig wel op was. Ook de kindersterfte in ons geslacht is tot aan het begin van onze eeuw enorm geweest. Betere voeding, meer hygiëne en een aanzienlijk betere medische verzorging, blijken de gemiddelde leeftijdsduur van onze familieleden verlengd te hebben. Epidemieën, die vroeger grote aantallen mensen ten dode voerden, ziet men tegenwoordig al vroegtijdig aankomen, zodat men daartegen in een vroeg stadium al maatregelen kan nemen. Nog in de vorige eeuw heersten rondom Charlois bij vlagen de cholera, de tyfus en de pokken.

DOE ER EENS WAT AAN, PORSEN!

Ons lid Laszlo L.Hanko, Postbox 1401, Kodiak, Alaska 99615 USA, zoekt nog steeds naar familieleden die hem gebruikte of ongebruikte aanzichtskarten willen sturen voor zijn verzameling.

Porsen, doe er eens wat aan. Hij wil ook graag ruilen.

Laszlo volgt op dit ogenblik een cursus Genealogie aan het Kodiak College. Goed zo.

Hij maakt in zijn brief een extra complimentje aan onze felicitatiedienst. Dat compliment komt vooral Arie toe.

WELKOM

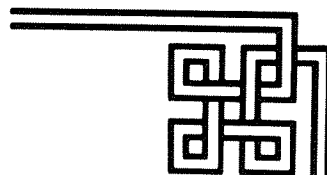
=====

Hartelijk verwelkomen wij in ons midden Adriaan Pieter Pors, Horthoekerweg 7 te 8167 LV Oene, die wij inschreven als begunstiger onder nummer 353.

DANK VOOR DE GOEDE WENSEN

=====

Wij danken hartelijk voor de vele goede wensen, die wij bij gelegenheid van Kerst en Nieuwjaar van zoveel donateurs hebben mogen ontvangen.

WIE KAN HELPEN?

Michiel van Straten, (grootmoeder een Pors), geboren 14 oktober 1974 te Voorburg, woont in de Verenigde Staten, waar zijn vader consul van het Koninkrijk der Nederlanden is. De jongen is van plan om na de zomervakantie een opleiding "diermanagement" te gaan volgen in Groningen, een 4-jarige HBO-opleiding. Hij heeft in Nederland de daartoe vereiste vooropleiding met succes gevolgd en ook in de V.S. middelbare examens afgelegd. Michiel is een sportieve jongen, die van tennis, voetbal en cross-country houdt en ook piano en gitaar speelt, Hij is vooral een echte dierenvriend. Zijn ouders zoeken nu te Groningen of omgeving een gezellig gezin met volledige verzorging voor hem. Wie kan helpen?

Men kan zich tot ons wenden, of anders rechtstreeks tot de familie Van Straten, 511 Ocamp Drive, Pacific Palisades, California 90272, Verenigde Staten van Amerika.

=====

AANSLUITEN BIJ ONZE FAMILIESTICHTING IS HEEL EENVOUDIG. GEWOON EVEN MET ONS TELEFONEREN.

SHEBA

-1616-

=====

Veel Porsen, zeker de bestuursleden, hebben Sheba gekend, de trouwe Labrador, die iedereen die Huize Pors aan de Bijendans in Capelle a.d. IJssel betrad, zo vriendelijk begroette. Een enkele maal was ze ook op de reünie. Maar Sheba is niet meer... Op 6 januari moest het harde besluit worden

genomen om haar voorgoed te laten inslapen. Al ruim voor Kerst kon zij geen voedsel meer binnenhouden. Soms rilde ze over haar hele lijfje. De dierenarts schetste haar situatie als hopeloos. Maar ondanks haar zware H.D. is ze toch nog bijna 14 jaar geworden, hetgeen oud is voor een labrador. Maar het verlies is toch erg zwaar. René is als het ware de helft van zijn leven met Sheba opgegroeid.

Langer lijden mocht haar niet worden aangedaan. Maar haar heengaan betekent toch een schrijnend verdriet. Haar aanhankelijke vriendelijkheid was bij iedereen bekend. Daarom geven wij ook haar een plaatsje in de Pors-Post.

"Het is maar een dier", zeggen sommige mensen wel eens. Maar dan hebben ze toch niets begrepen van de sterke band die mensen met hun hond of ander huisdier kunnen hebben.

=====

T.V. IN BRAND

=====

Op 16 december wilde mevrouw Pors-Mol aan de Molièreweg te Rotterdam de t.v. aanzetten. Maar toen sloegen de vlammen er uit. Het houten kastje, waarin de t.v. was geplaatst, vatte vrijwel onmiddellijk vlam.

De brandweer was snel ter plaatse en doofde het vuur, maar de roet in het gehele huis was onbeschrijfelijk. Alle huistextiel was meteen aan een forse wasbeurt toe. Gelukkig hebben zoon, schoondochter en dochter tante Klaasje niet met de troep laten zitten en haar veel hulp geboden. Dat mag ook van de burens worden gezegd. Maar het was wel even goed schrikken.

PORS-POST, VOOR DEGENEN DIE "THUIS"
WILLEN ZIJN IN DE PORSEN FAMILIE

VERHUISD:

N.Kramer Freher (ons nummer 326) van Noorwitstraat 64 naar:
Hogehof 35, 3075 DJ Rotterdam.

ARIE NAAR HET ZIEKENHUIS

Kort voor het ter perse gaan van dit nummer kreeg onze secretaris, Arie Pors, de onaangename mededeling dat hij in het Radboud Ziekenhuis te Nijmegen moet worden opgenomen voor een operatie aan de slokdarm. Arie is in afwachting van een oproep; er moeten ook nog enkele onderzoeken worden gedaan.

Wie hem sterkte en beterschap wil wensen, kan dat het beste doen aan zijn huisadres: Louise Henriëttelaan 116, 6713 MJ Ede.

Wij wensen Arie alle goeds en veel sterkte toe en hopen, dat hij weer spoedig, gezond en wel, in ons midden zal mogen zijn.

Ook zijn vrouw Gerda wensen wij sterkte toe.

FINANCIEEL VERSLAG

In ons eerstvolgende nummer zal de penningmeester een overzicht geven van de financiële toestand van onze stichting per 31 december 1992. Daarop vooruitlopende mogen wij hier schrijven, dat de financiën van onze familie-organisatie kerngezond zijn. Om dat zo te houden, is het nodig dat de donateurs hun contributie op tijd betalen en zo af en toe ook eens onze Felicitatiedienst met een extraatje gedenken.

Veel groei in het donateurbestand hebben wij niet. Er gaan wel eens donateurs af en er komen er ook wel weer eens bij, maar het aantal aangeslotenen schommelt nu al enkele jaren om de 200.

Helemaal niet zo slecht, overigens. Maar wij zien onze organisatie natuurlijk graag sterk groeien. Dat zou kunnen, indien al onze donateurs er zich voor zouden inspannen hun familieleden, die nog niet bij ons zijn aangesloten daartoe zouden opwekken.

Waar we niet tegen kunnen oproeien, is tegen onbegrip en onverschilligheid. Tot een familie - en mitsdien ook tot een familie-organisatie behoort je a l t i j d en niet dan weer eens wel en dan weer eens niet. Lid zijn van de familiestichting Pors moet voor elke Pors een erezaak zijn. Weglopen betekent, dat men zich bewust van de familie vervreemdt en n i e t dat men een willekeurig blaadje opzegt. Aan de andere kant, zo denken we dan wel eens, kun je donateurs zonder gevoel voor traditie en zonder veel saamhorig familiebesef beter kwijt zijn. Maar een familieclub m o e t open blijven staan voor alle Porsen. Wij kennen geen ballotage. Maar enige trouw aan onze gemeenschappelijke zaak is nooit weg...

REÛNIE WEER IN AANTOCHT

Het bestuur heeft datum en plaats voor de reünie nog niet bepaald, maar in september is het dan weer zover dat (liefst alle) Porsen weer bijeen zullen komen. Als u suggesties voor de komende reünie hebt, dan worden die gaarne ingewacht bij de voorzitter van de Reüniecommissie: Jan Naujoks, Mozartlaan 29, 3131 ET te Vlaardingen.

DE OUDST BEKENDE PORSEN

=====

De naam PORS vinden wij vanouds in het gebied tussen Dordrecht-Rotterdam-Zuidhollandse eilanden. Ook nu nog wonen de meeste Porsen in dit gebied. Als wij de punt van een passer op de spits van de oude kerk van Charlois plaatsen en een cirkel trekken met een omtrek van 25 kilometer, dan vinden wij in die cirkel zeker 85% van alle Porsen in Nederland.

Genealogische naspeuringen hebben aangetoond, dat er ook Deense en Duitse Porsen zijn. Ook in Parijs - en vooral in Normandië - hebben wij die naam gevonden. Maar nooit is een rechtstreekse familieband met de Porsen in Nederland aangetoond. In Nederland is de naam Pors ontstaan uit "Porre". Die naam "Porre" komt in ons land en in Frankrijk ook wel voor, maar van een familierelatie tussen de Porsen en de huidige Porre's is evenmin gebleken.

Bij ons onderzoek naar de in Nederland wonende families Porre is komen vast te staan, dat wij hier te maken hebben met een overwegend Rooms-Katholiek geslacht, terwijl de Porsen van protestantse origine zijn.

Ook met de Duitse en Deense Porsen is geen verwantschap aangetoond.

Tot aan het begin van deze eeuw woonden de meeste Porsen nog te Charlois of naaste omgeving. Pas tijdens de industriële revolutie verspreiden zij zich verder van de oorspronkelijke woonplaats.

CONCLUSIE:

De oudst bekende wortels van het geslacht Pors liggen in de hoek Dordrecht, Rotterdam, Zuidhollandse eilanden.

Wij hebben te maken met een oorspronkelijk geslacht zonder bindingen met families als Porre (Nederland, Frankrijk), Pors (Dene-marken) of Pors/Porss (Duitsland). De Porsen zijn van oorsprong a g r a r i ë r s.

JAN PORREN:

=====

Hij is de eerste Pors (Porre(n)), die wij hebben kunnen vinden en wel in het Klepboek van de Gemeente Dordrecht over de jaren 1200-1572, no 4, folio 12 verso, waarin wordt vermeld, dat een drietal burgers aangifte komt doen van het leegroven van het schip van *Jan Porren "bi den normans ende vlamingen"*.

Jan Porren was dus reder/koopman, iemand die welgesteld moet zijn geweest, want een zeewaardig schip bezat niet iedere burger. Die *"normans ende vlamingen"* moet men hier niet ver-eenzelvigen met de zeekapende Noormannen (Vikingers) uit vroe-gere tijden. In de 14e eeuw had men veel last van Scandinavische en Vlaamse (Duinkerker) kapers. De klagers noemen zowel deze Scandinaviërs als Vlamingen; kennelijk hebben deze *gemeenschap-*

pelijk het schip van Jan Porren leeggeroofd.

Het verbaal luidt:

*"Item Willem bener ende Ghiselis Wapenmaker ende Jacob
Moelnaer ghenomen bi den normans ende vlamingen in Jan
Porren scip*

*twee scarpelgier wollen
vi wollen elle
ende xiii caspuelle 1)
ende een wollen laken
harnas ende kleeder*

gheprijsd bi eede iiii nobel.

In de vijftiende eeuw kocht een zekere **Lijsbeth Jan Porrendochter** 2) land in de polders Robbenoord en De Hillen in het Charloise gebied. Ook zij was "uit het Dordtse" afkomstig. Haar verwantschap met de latere Charloisse Porsen is inmiddels wel voldoende aangetoond. Wij komen daar nog op terug. De veronderstelling, dat Lijsbeth Jan Porrendochter verwant is geweest aan de koopman/scheepseigenaar Jan Porren, lijkt gewettigd. Immers, in de oude archieven van Dordrecht vinden wij niet zoveel "Porren"; het betrof hier dus een niet al te talrijk geslacht. En de naam Porre(n) of Pors vinden wij in die tijd nergens anders in de archieven. Lijsbeth Jan Porrendochter neemt in genoemde polders de leen over, die eerder aan haar gestorven broer was verleend. Ook daaruit blijkt de samenhang tussen de Dordtse en de Charloisse Porsen. Haar broer **h a d** daar dus al grond in bewerking. Latere Porsen, tot in onze eeuw toe waren in het bezit van land in de beide polders, een eeuwenlang familiebeheer dus.

Jan Lijsbeth Porrendochter is genealogisch bezien een interessante figuur, omdat, terwijl zij in Dordrecht woonde, zo'n duidelijk verband legt met Charlois en omgeving, waar wij vervolgens van eind 1400 tot in onze eeuw de meeste Porsen hebben gevonden. Haar vermoedelijke verwantschap aan de koopman-reder Jan Porren kan tot de veronderstelling leiden, dat Jan Porren de oudst bekende stamvader der Porsen zou zijn, al is dat genealogisch niet bewezen en mag dit derhalve ook niet als **f e i t** worden aangemerkt.

1) Scharpelgier, scharpelier of sarpelier = een hoeveelheid wol van een zeker gewicht. (Caspuelle = caspii elle).

2) Op 15 april 1393 wendt zij zich tot de Heer van Putten en Strijen om het leen van haar gestorven broeder te mogen overnemen (Zie Het Voorgeslacht Pors, deel I, pagina's 8 en 9).

In de Inventaris van de Heren van Putten en Strijen, nr. 1, folio's 172 vo -174 lezen wij, dat zekere Heer Gilliis het te Dordrecht gelegen huis "Rosendael" van de Heren in leen had gekregen. Lijsbeth Jan Porrendochter verzocht na de dood van Jan Gilliis het huis op haar naam over te schrijven. Mr. J.J.F. Lots en Ing. H. den Boer hebben in "Ons Voorgeslacht" van juni 1983 de afstammelingen van Arnt van Riede en de parenteelstaat van Lijsbeth Coosen beschreven. Daaruit blijkt, dat heer Gilliis de vader van Lijsbeth Jan Porrendochter was. D a a r o m kon zij ook rechten op het huis Rosendael laten gelden.

Wij lezen:

Dirck (Gherijt) Kozen van Riede, overleden voor 23 februari 1455, trouwt Lijsbeth Jan Gillisse alias Lijsbeth Coosen, dochter van Jan Gilliis en (mogelijk) Nele N.N."

Lijsbeth Jan Porrendochter gaat door haar huwelijk Lijsbeth Coosen heten.

Deze parenteelstaat levert nog een verrassing op, namelijk dat een van haar nakomelingen Claes Bastiaensz Porre gaat heten. En daarmee is dan de naam Porre in dit geslacht weer terug.

CONCLUSIE:

Het is aannemelijk dat Lijsbeth Jan Porrendochter en Heer Gilliis behoren tot het verre voorgeslacht der Charloisse Porsen. Door het ontbreken van verdere opeenvolgende acten is de stelling niet bewijsbaar, maar de relatie met Charlois, waar toen in de nieuw ingepolderde gebieden nog nauwelijks mensen woonden, is evident. Ook de eerste Charloisse Porsen waren vermogend. Hun relatie met de Heren van Putten en Strijen duidt er eveneens op, dat het mensen van aanzien betrof.

En "Heer" was een betiteling, die alleen voor de rijken en aanzienlijken gold. De eerste Charloisse Porsen worden bijna allemaal "int Hoochkoer" van de kerk begraven. Dat was niet de laatste rustplaats voor de gewone man.

Ook het terugkeren van de naam Porre in haar nakomelingschap duidt onmiskenbaar op de afstamming van Lijsbeth van dit geslacht.

Ook nu nog behoren de Porsen tot de "kleine families" (klein in aantal) in Nederland. Ook dat duidt op een samenhang van de diverse generaties. Wij vonden in de honderden (!) genealogische tabellen, die wij van Porsen samenstelden, geen enkele Pors, die niet zijn voorgeslacht in Charlois had.

LENAERT JORISZOOM, ALIAS "DE OUDE PORS"

Zoals uit het voorgaande blijkt, zijn de Porsen (Porre of Porren) in de omgeving van Charlois terechtgekomen door aankopen van nieuw drooggemalen en ingedijkte gronden aldaar. En natuurlijk ging men de nieuwe bewoners ook administreren. Als eerste Pors vinden wij daar omstreeks 1513: Joris Adriaenszoon Porre.

Zijn naam komt voor in een acte, waarbij hij in de polder Charlois een korentiende koopt. Die acte dateert van 1532. Omdat men voor het kopen van grond tenminste de leeftijd van 19 jaar moest hebben, kunnen wij zijn geboortjaar zeker traceren in 1513, namelijk 1532 minus 19 = 1513. Maar hij kan natuurlijk ook ouder zijn geweest. Het register, waarin wij hem aantreffen, dateert van 1489.

In het Cohier van de Tiende Penning van Charlois van 1543 vonden wij hem opnieuw en wel als bezitter of pachter van grond in de polders Robbenoort en De Hillen nabij Charlois, waarvan wij weten, dat ook Lysbeth Jan Porrendochter en haar gestorven broer daar al grond in leen hadden. Porsen hebben in de polder Robbenoort grond in bezit gehad tot aan het moment, dat daar de Waalhaven moest worden gegraven. Wie nu met een rondvaartboot van Spido de Waalhaven invaart, vaart over een gebied, dat eeuwenlang in bezit van Porsen is geweest.

Een vermoedelijke zoon van Joris Adriaenszoon was Lenaert Joriszoon. Hij werd geboren in 1520 (Inventaris van de Grondheren van Charlois, reg. 85 d.d. 1 juni 1592) Lenaert Joriszoon wordt "de oude Pors" genoemd. Wij vinden hem ook in de Domeinrekening over 1584 (ARA Rekenkamer van Holland, afd. Rekeningen no 2544) als koper van een korentiende in de polder Robbenoort. In de jaren 1587/1588/1600 is hij kerkmeester. In 1587 wordt hij omschreven als "boockhouwer" (administrateur) van de kerkelijke gemeente. In 1600 is hij te Charlois overleden en in de kerk begraven. (Bron: Charlois en Annexe Polders, pag. 36, regist 85 en "Ons Voorgeslacht" 1963, juni, pag. 156).

De Oude Pors was gehuwd met Adriaentje Symonsdochter (Inv. Charlois no 12, folio's 5 en 6, akte van 6 december 1602). Hij wordt voorts vermeld in de Charloise archieven van 1575, 1578-1580, 1583 en 1587. Vermoedelijk trouwde hij tweemaal, het laatst met de hierboven genoemde Ariaentje (Charlois no 12, 21 dec. 1602, RA 13 december 1603. Verdere bronnen zijn: ONA Rott. 101/132 18 dec. 1619, Inventaris Gemeente Charlois nr. 28 van 11 juni 1600, RA Charlois 14/20-24 van 12 november 1616 en de Rekeningen van de Kerkmeesters van 1617, 1618, 1649 en 28 mei 1654.

Dat de Porsen van Charlois tot één en dezelfde familie behoorden, is hoogst waarschijnlijk. Immers, Charlois en omgeving waren in die tijd nog maar zeer dun bevolkt en de namen Porre of Pors waren zeker geen algemeen gangbare namen. Bovendien duiden de landaankopen in de polders erop, dat we met één en dezelfde

familie te maken hebben. Tot op de huidige dag wonen er nog Porsen in de Rotterdamse wijk Charlois.

LENAERT LENAERTSZOON JONGE PORS

Lenaert Lenaertszoon (Jonge) Pors is vermoedelijk een zoon van de hiervoor genoemde "Oude Pors". Vermoedelijk noemde men hem "jonge" om hem van "de oude Pors" te onderscheiden (Zie Eindschrijving Cursus Genealogie PBNA no 1, deel Uitgewerkte Genealogie, pagina 1).

Omdat verreweg de meeste stamreeksen van de Porsen op deze Lenaert teruggaan, beschouwen de Porsen hem als hun oudst bekende en bewijsbare stamvader.

Lenaert werd te Charlois geboren omstreeks 1550. Hij overleed daar in 1591 en werd in de "afftercarck" (achterin de kerk) begraven, ongeveer 40 jaar oud.

Hij was gehuwd met Aechtge Adriaens Porre, die volgens de Rekeningen van de Kerkmeesters in 1627 te Charlois is overleden. Wij weten niet zeker, of hier sprake is geweest van een huwelijk tussen neef en nicht. Er is wel eens opgemerkt, dat Lenaert de naam van zijn vrouw kan hebben aangenomen. Dat gebeurde wel meer, wanneer de vrouwen tot een aanzienlijkere familie behoorden. Maar in ons geval is daarvan geen sprake, omdat de broers en zusters van Lenaert in diverse akten ook met de naam Porre of Pors worden aangeduid.

In elk geval blijkt uit het landbezit van Lenaert en Aechtge, dat zij tot de grotere en rijkere boeren behoorden.

Lenaert had de volgende broers en zusters:

1. Joris, van wie wij verder weinig weten. Zijn voornaam duidt er op, dat hij naar zijn grootvader Joris Adriaenszoon Porre is vernoemd. Hij overleed voor 15 november 1603.
2. Bastiaen, die in 1625 te Charlois overleed.
3. Anne, geboren te Charlois ca. 1584 en aldaar gehuwd met Bastiaen Aertse Spruijt, geboren in 1576, landbouwer te Carnisse en Charlois, overleden te Charlois op 15 januari 1645.
4. Symon, geboren te Charlois ca 1588, gehuwd met Adriaentje Jans, die in 1622 te Charlois overleed.
5. Maijcke, geboren te Charlois ca 1591 en aldaar gestorven in 1605.
6. Baeltge, geboren te Charlois ca. 1594 en plm.1-1-1654 aldaar overleden. Zij is gehuwd geweest met Heijndrick Jansz., overleden te Charlois in 1641.

De gemiddelde levensduur van de mensen was in die tijd beduidend lager dan in onze tijd het geval is. Hygiëne, gevarieerdheid in de voeding en gebrekkige medische verzorging waren daaraan debet.

Lenaert Lenaertszoon jonge Pors en Aechte Adriaensdochter Porre hadden de volgende kinderen:

1. **Adriaen**, overleden te Charlois in 1623. Hij was gehuwd met de in 1657 te Charlois overleden Jannetje Bastiaensdochter Witte.
2. **Clement**, met wie de stamreeks hierna wordt voortgezet, overleden te Charlois in 1649 en aldaar gehuwd geweest met de in 1617 te Charlois overleden Neeltje Harmans van der Schoor. Neeltje Harmans werd geboren in 1582. Zij was een dochter van Harmen Lenaertsz., schout en dijkgraaf van Charlois sedert 1565 of daarvoor. Clement Lenaertsz trad meermalen als kerkmeester of als schepen op. Kerkmeester in 1607 en 1608, schepen van 1625-1628. Hij was landbouwer en leenman van de Heren van Putten en Strijen.
3. **Toontge**, omtrent wie niets nader bekend is.
4. **Aechtge**, overleden te Charlois in 1622. Zij was gehuwd met zekere Bastiaen, alsmede met Jacob Gerrebrant.
5. **Jonge Adriaen**, die tenslotte na veel processen toch gehuwd is met Celijtge Huijgen, bij wie hij een kind had verwekt. (RA Charlois 18-5-1616, idem 14-16-1616 en DTB Ridderkerk no 9.)
6. **Pieter**, geboren Charlois 1580 en aldaar overleden in 1650, te Charlois plm. 1625 gehuwd met Wijventje Gerrits, die in 1655 te Charlois overleed. Pieter was in 1619 "waersman" en van 1621-1623 kerkmeester. (RA Charlois 5/84 1-12-1619).
7. **Jacob**, die gehuwd is geweest met Berber Dircks Witte;
8. **Jan**, "waersman van den lande van Charloey's van binnenbans" in 1625 (welke functie ook door zijn vader is uitgeoefend), overleden te Charlois in 1658, gehuwd met Ingetje Crijne, die in 1647 te Charlois overleed ("Ons Voorgeslacht" nr. 285 juni 1979, Transcriptie F.H.C. Vos, Rekeningen Kerkmeesters).

In Eindschrijftie Cursus Genealogie (Uitgewerkte Genealogie) is tussen Jonge Adriaen en Pieter nog een Isaack toegevoegd. Deze hoort daar niet thuis. Isaack was een zoon van de jonge Adriaen gehuwd met Tanneke Verstraeten, zie Pors-Post blz. 582, RA Charlois 28 en computeruitdraai Genealogical Society Utah Salt Lake City. Kinderen: Pieter 28-08-1644, Janneke 28-01-1646, Maria 03-02-1647 en Altus 01-11-1648.

HEB IK DIT ALLEMAAL AL NIET EENS EERDER GELEZEN?

Als u tot de oudere kern van donateurs behoort, zeker. Maar omdat er toch nog steeds nieuwe aangeslotenen komen, moeten we de historie nog wel eens in beknopte vorm herhalen. Het hierboven afgedrukte artikel zal dan ook worden vervolgd. Bovendien hebben we steeds aanvullingen en verbeteringen in de tekst te verwerken. Vandaar.

SINT JACOBI PAROCHIE =
 In Jezus ontslapen in het Talma Rusthuis =
 te Veenwouden JAN PORS, 13 november 1953 =
 Condoleantie-adres: =
 M.Boersma-Kuiken, Sint Jacobi Parochi, =
 Westeinde 393. =
 =====

FRIESE PORSEN BLIJVEN ONS VOOR EEN RAADSEL STELLEN.

In 1977 kreeg ik bij een bezoek aan het Centraal Bureau voor Genealogie te Den Haag bovenstaande advertentie onder ogen. Natuurlijk was mijn nieuwsgierigheid direct gewekt. Bestond er een Friese Porsentak? Had ik hier te maken met Porsen, die vanuit het Westen (vanuit het Charloisse gebied) in Friesland terecht waren gekomen?

Ik besloot de in de advertentie genoemde mevrouw Boersma te benaderen, maar op mijn brieven kreeg ik geen antwoord. Misschien was zij zelf toen ook al overleden. De uiteindelijke ontvangers van mijn post vonden het kennelijk niet nodig mij een berichtje te sturen...

Maar gelukkig is er ook nog zoiets als een Burgerlijke Stand. Bovendien mocht ik aannemen, dat de directie van het Talma-Rustoord ook een administratie had gevoerd. Dat bleek inderdaad zo te zijn en ik kwam dan ook wel het een en ander aan de weet.

Jan Pors was de zoon van Hendrikus Pors, een kleermaker, die geboren werd op 13 augustus 1839 te Harlingen. Jan's moeder was Jitske Brouwer, geboren op 1 mei 1841 te Arum.

Jan aanschouwde het levenslicht op 27 november 1873 te Sexbierum des avonds om 9 uur (DTB 263/264) en een half uur later wordt zijn tweelingzusje Dieuwke geboren. Dit zusje overlijdt op de leeftijd van 14 maanden te Barradeel op 13 februari 1875 des namiddags 1 uur in huis nummer 4.

Tot het gezin behoorden voorts Sipkje Pors, geboren 28 april 1867 te Arum en Klaske Pors, geboren 1 november 1869 te Augustinusga. Het gezin vertrok op 11 mei 1876 naar Kimsword (tussen Harlingen en Zurich). Aan de diverse geboorteplaatsen van de kinderen kunnen wij zien, dat het gezin nogal eens verhuisde.

Jan Pors overleed op 13 november 1953 des avonds te 19 uur in het Talma Rustoord, 81 jaar oud. Hij blijkt gereformeerd te zijn geweest en ongehuwd en in de bierhandel te hebben gewerkt. Bij zijn aanmelding voor het rustoord schrijft hij eigenhandig, dat hij stijve ledematen heeft en bij het aan- en uitkleden geholpen moet worden. Als referentie geeft hij op Ds. Dr. Goslinga. Het Talma-Rustoord diende speciaal voor bejaarden, die geriatrische of psychiatrische hulp nodig hadden.

En verder weten wij n i e t s van deze Jan Pors.

Wij hebben ook nog een Jacob Pors x Gesina Klok op ons "Friese" lijstje staan. Deze Jacob werd geboren op 5 september 1814 te Harlingen. Is er verband tussen hem en de vader van genoemde Jan Pors? Moet 1814 hier wellicht 1844 zijn? Uit het huwelijk van Jacob Pors en Gesina Klok zijn te Harlingen geboren Jan (1871), Dieuwke (of Lieuwke), Gesina en Willem. Maar de bronnen zijn schaars en onvolledig. Het toeval zal ons wel weer eens moeten helpen.

Wij weten, dat in de negentiende eeuw Porsen uit Amsterdam naar Friesland zijn gegaan. Maar deze wetenschap alleen brengt ons toch niet veel verder, omdat de verbindingen tussen de diverse personen niet door akten kan worden aangetoond. De Friese Porsen stellen ons daarom nog steeds voor een raadsel. Het is waarschijnlijk, dat ze tenslotte toch afstammen van Lenaert Lenaerts-zoon, maar..., u weet het, gissen is in de genealogie altijd gevaarlijk. En wat niet bewezen kan worden, is ook nooit bewezen. Soms komen we zaken, die Porsen betreffen, op het spoor door de arbeid van genealogen, die bezig zijn met hun eigen geslacht en daarbij ook op Porsen stuiten. Op die kollega-genealogen blijft onze hoop nu gevestigd, want wij zijn er toch niet uit met de Friese Porsen.

(Henk)

=====

HERINNERING AAN DE OPRICHTINGSDATUM VAN ONZE FAMILIESTICHTING.

Het was een koude dag, die 20e april 1978. Over de Hoogstraat te Rotterdam wandelden toen vijf Porsen: Hendrik (1928), Foeko (1929), Jacobus (1943), Willem (1909) en Arie (1925). Zij deden kalmpjes aan, want zij waren te vroeg voor de notaris, bij wie zij de akte van oprichting van de familie-organisatie moesten laten passeren en een tweede oorzaak voor dat "kalmpjes-aan" was gelegen in het feit, dat Henk maar moeilijk mee kon komen in verband met hartklachten... Na elke vijftig meter moest er even gerust worden. Wie Henk nu weer bezig ziet, na zijn hartoperatie, kan zich dat nog nauwelijks allemaal voorstellen. Maar toen ging het echt niet best.

Deze vijf Porsen behoorden allen tot "een eigen tak". De oprichting van de familiestichting was daardoor niet een zaak van een bepaalde familietak, maar van meerdere generaties. De oudste van het gezelschap was Willem, toen 69 jaar oud en de jongste was Jacob (Jaap), toen 35 jaar oud. Inmiddels zijn deze Porsen, voor zover dat toen al niet het geval was, door hun leeftijd zeker tot "de jaren des onderscheids" gekomen...

Notaris Mr. Heyman liet eerst koffie opdienen, alvorens met de ambtelijke paperassen voor de dag te komen. Hij vroeg honderduit over genealogisch onderzoek en familieorganisaties, waaruit wel bleek hoezeer dat ook zijn persoonlijke interesse had. De belangrijkste artikelen van de stichtingsakte waren natuurlijk die,

waarin de doelstelling van de stichting werd omschreven. Deze luiden:

Artikel 2

De stichting stelt zich ten doel te komen tot een zinvolle benadering van het voorgeslacht Pors en daardoor dieper door te dringen in leven en streven van de voorouders van die naam, zodat een inzicht kan worden verkregen van hun levenswijzen, hun godsdienstige opvattingen, hun bezittingen en de sociale, economische, culturele en politieke omstandigheden waaronder zij leefden.

Die doelstelling wilde de stichting bereiken door genealogisch onderzoek te doen, een blad uit te geven, reünies te beleggen, een familiecollectie aan te leggen, het familiewapen weer in ere te herstellen, enz. enz. Gezegd mag worden, dat naar al die doelstellingen sedert de oprichting ernstig is gestreefd. Vele honderden Porsen zijn in de archieven opgespoord en in genealogische tabellen verwerkt; er kon steeds verder worden doorgedrongen in het voorgeslacht, tot aan het einde van de 15e eeuw bewijsbaar toe en meer "vermoedelijk" tot zelfs in de veertiende eeuw. Jaarlijks is er een reünie gehouden, één maal per vijf jaar in de Oude Kerk van Charlois met een plechtige herdenkingsbijeenkomst. Duizenden gelukwensen zijn er verzonden aan Porsen, die één of ander heugelijk feit hadden te vieren. Tientallen begrafenissen werden bezocht of zelfs door de stichting geleid. Honderden familiefoto's zijn inmiddels verzameld; het familiewapen is thans bij vrijwel alle Porsen bekend. Het voorgeslacht bestaat niet langer uit "vreemden", maar uit mensen van wie de namen en levensgeschiedenissen bekend zijn. Vele zieken werden bezocht; aan veel bejaarden werd extra aandacht besteed. Zo heeft de stichting ook een sterk "sociale kant" gekregen.

Die vijf mannen, die toen op de Rotterdamse Hoogstraat liepen, op weg naar de notaris, hebben toen niet kunnen vermoeden, dat de stichting zo'n vlucht zou nemen. Zij hebben echter samen een grote zorg: de opvolging. Want de jaren nemen toe. Dat neemt niet weg dat de arbeid tot op de huidige dag enthousiast wordt verricht. Steun van de donateurs blijft nodig. En soms ook bemoeiding.

Het passeren van de oprichtingsakte is nu 15 jaar geleden. De tijd gaat enorm snel. Maar onze stichting staat nog fier overeind en heeft nog niets van haar elân ingeboet. En dat is toch een reden om nog eens even op die gedenkwaardige en voor onze stichtingshistorie zo gedenkwaardige dag terug te blikken.

Enthousiaste Porsen gaven ons toen de middelen om de stichting van de grond te krijgen en - voor zover zij nog leven - hebben ze ons tot op de huidige dag niet in de steek gelaten. Dat is een reden om ze daarvoor nog maar eens extra te bedanken.

Een jaar eerder, in 1977, waren de concept-statuten door de toen daar aanwezige Porsen goedgekeurd. Dat was op de eerste familie-reünie. En sedertdien gelden zij nog onverkort.

MEDEDELING VOOR NIEUWE DONATEURS

=====

Bij het secretariaat zijn nog enkele familie-attributen verkrijgbaar, zoals het boekje "Het Voorgeslacht Pors", familie-insignes, familiepenningen, afbeeldingen van het familiewapen, iedere Pors behoort die in de huiskamer te hebben) en tapes met orgelmuziek en koorzang (Oude Kerk van Charlois) met het Porsenlied. Voorts kan iedere donateur bij het secretariaat een oorkonde aanvragen met daarop het familiewapen en zijn naam.

Wij hebben geen oudere jaargangen van de Pors-Post meer, maar Porsen die deze beslist willen hebben, raden wij aan eens een bezoek te brengen aan het Centraal Bureau voor Genealogie of aan de Nederlandse Genealogische Vereniging, waar deze jaargangen of losse nummers gekopieerd kunnen worden.

=====

HENK MET PENSIOEN

Op 22 juli a.s. hoopt onze voorzitter in verband met het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd met pensioen te gaan. Hij zal dan zijn beroepsmatige functie van adviseur van het Koninklijk Nederlands Ondernemersverbond neerleggen, maar DV nog anderhalf jaar voorzitter blijven van het Hoofdbedrijfschap Ambachten te Voorburg. Henk neemt ook afscheid als voorzitter van een aantal commissies en heeft ook besloten zich in 1994 bij de e.k. verkiezingen voor de Gemeenteraad niet meer te kandideren.

Hij behoudt nog een aantal lidmaatschappen en voorzitterschappen van besturen en commissies tot aan de termijnen waarop de functies statutair zouden dienen te worden gecontinueerd. Alsdan zal hij ook daar aftreden.

Bij zijn pensionering heeft Henk er 48 arbeidszame jaren opzitten. Wie maakt zo'n tijd tegenwoordig nog vol? Negenendertig jaar was hij in het midden- en kleinbedrijf als bestuurder werkzaam. Bij zijn afscheid uit het m.k.b. verschijnt van zijn hand een boek met de titel "Kleine geschiedenis van het grote midden- en kleinbedrijf".

Henk was lid van de Tweede Kamer, van de Sociaal-Economische Raad, van de Stichting van de Arbeid, van de Gemeenteraad en van een vijftal Staatscommissies. Hij vindt het nu wel welletjes. Het is typerend voor zijn afkeer van recepties en jubileumbanketten, dat hij aan zijn besturen gevraagd heeft hem het genoeg te doen met zo weinig mogelijk ophef te laten vertrekken... *"Ik wil niemand in de verleiding brengen om te gaan staan liegen of te huichelen"*, aldus zijn commentaar.... *"Ik heb ook geen behoefte aan voortijdige grafredes of aan onderscheidingen of cadeaux, die men mij 39 jaar lang ten onrechte heeft onthouden"*.

Nou ja, dat is natuurlijk ook een opvatting.

Een ding weten we zeker, ook als gepensioneerd zal Henk zich geen dag vervelen.

BESTUUR

Bap de Heer-Pors

=====

Mevrouw Bap de Heer-Pors, bij wie een kwaadaardige ontsteking van de lymfeklieren was geconstateerd, gaat gelukkig goed vooruit. Plotseling kon ze niet meer lopen; zij kreeg ook een klapvoet. In het ziekenhuis kon men maar niet vaststellen wat zij mankeerde. Prikken en onderzoeken was het parool. Tot men er tenslotte achter kwam wat de ware oorzaak was. Na viermaal een chemokuur te hebben ondergaan - wat overigens geen pretje is - begon het inmiddels ontwikkelde gezwel af te nemen en na betrekkelijk korte tijd kon zij zich alweer zelfstandig in de huiskamer voortbewegen. Wij hopen van ganser harte, dat Bap voorspoedig geheel zal genezen.

=====

LEGATEREN AAN DE STICHTING

Een testament laten maken is niet duur en voorkomt dikwijls veel problemen. U kunt bij uw leven bepalen aan wie u geld of goederen wenst na te laten. Via een codicil, een eigenhandig geschreven aanhangsel bij het testament, kunt u ook andere zaken regelen, zoals de orde en het verloop van uw begrafenis en aan wie u allerlei kleinere zaken wilt nalaten, boeken, sieraden, albums, boeken etc. Doe dat en stel het niet uit.

Wij zouden het zeer op prijs stellen, wanneer u familiedocumenten en foto's voor onze stichting zou willen bestemmen. Wij verrijken daar onze familiecollectie mee en bovendien blijven de stukken goed bewaard, ook wanneer uw nabestaanden en verdere familieleden daar nog eens gebruik van willen maken.

In uw testament kunt u ook laten opnemen, dat u een bepaald geldbedrag wilt bestemmen voor het werk onzer stichting. Een voorbeeld voor een tekst kan zijn: *"Ik vermaak aan de Familie Stichting Pors, ingeschreven in het stichtingenregister van de Kamer van Koophandel te Rotterdam en domicilie hebbende te Capelle aan den IJssel, Bijendans 36 ten huize van haar voorzitter, de heer H.Pors, een bedrag van fl..... vrij van belastingen en overige lasten of rechten"*.

Wijlen Maria Pors te Oud-Beijerland bestemde indertijd een bedrag van f. 10.000,- voor de instandhouding van de vijfjaarlijkse kerkelijke herdenkingen voorgeslacht Pors.

=====

GENEALOGICAL SOCIETY - UTAH -V.S.

De Genealogical Society van de Church of the Saints of Jesus Christ of Latter Days in de Staat Utah in de Verenigde Staten van Amerika, beschikt over een zeer grote en internationaal vermaarde genealogische dienst. Genealogisch onderzoek houdt verband met de godsdienstige opvattingen van deze kerk (Mormonen). Deze dienst, die in Salt Lake City is gevestigd, heeft al voor de tweede wereldoorlog vrijwel alle persoonsarchieven in Nederland laten kopiëren. Doordat het Rijksarchief Middelburg bijv. in de tweede wereldoorlog is verwoest, zijn veel "Zeeuwse" onderzoekers op de diensten van de genealogical society aangewezen. Ook wij kregen indertijd computeruitdraaien van deze dienst, waaruit we nieuwe Porsen hebben kunnen halen. Het is maar een weet.

Het is niet zo zinvol om deze dienst "op de bonnefooi" aan te schrijven. Het wordt nl. op prijs gesteld, indien u bij uw brief uw eigen genealogische tabellen meestuurt met de mededeling, dat u deze ter beschikking van de Genealogical Society stelt, maar gaarne x of y zou willen weten. Pas dan zoekt men de door u gevraagde gegevens voor u op. U kunt uw brief in het Nederlands stellen, want de dienst heeft een "Dutch Department" (Nederlandse afdeling). Het is mogelijk, dat men u ook een klein bedrag in rekening brengt, maar tot dusverre kregen wij het gevraagde om niet.

WIJ HEBBEN VAKANTIEWERK VOOR U.

Veel familieleden gaan dit jaar weer met vakantie naar het buitenland. Aan die familieleden hebben wij een verzoek. Wilt u in de plaats of plaatsen waar u verblijft, eens in de telefoonboeken kijken of u daarin Porsen kunt vinden? Zo ja, dan houden wij ons voor de adressen gaarne aanbevelen.

Het is meestal vergeefs, maar men kan nooit weten. Wij vonden in Amerika een Pors. Gauw gebeld, maar het was een afstammeling van de Deense Porsen. Wij vonden ook Porsen te Parijs, maar die vonden het niet de moeite waard om onze brieven te beantwoorden... Dat kunnen dus nooit e c h t e Porsen zijn geweest, ofschoon... Ook brieven aan Nederlandse Porsen blijven wel eens onbeantwoord. Aardig, hoor.

KONINKLIJK MUNTEN- EN PENNINGENKABINET

Gevestigd in Den Haag en zeker de moeite van een bezoek waard. Het kabinet beschikt ook over een uitgebreide verzameling familiepenningen, waaronder uiteraard ook de onze. Vroeger liet men bij jubilea en begrafenis en nog wel eens een penning van de jubilaris of het overleden familielid slaan, die werd uitgereikt aan personen, die de jubileumviering of de teraardebestelling bijwoonden. Een goed gebruik, waardoor - in een tijd dat men de fotografie nog niet had uitgevonden - toch de beeltenaar van betrokkenen kon vasthouden. Bij geboorten gaf men de kraamvisite nog wel eens een geboortetegel of -lepel mee, waarop de naam en de geboortedatum van de boreling waren vermeld. Tegenwoordig zijn dat vaak nuttige voorwerpen voor het aanvullen van genealogische gegevens. Een penning, van wie dan ook, gooit men niet zo gauw weg en indien wel, dan komt die alras bij een verzamelaar terecht. Daardoor zijn er heel wat van die penningen en tegels bewaard gebleven, bestand als zij zijn tegen de tand des tijds. Want foto's vergelen of verteren zelfs op den duur.

IDEE?

Iemand opperde de idee om naar analogie van de NL-platen achter op de auto soortgelijke vinylstickers te laten maken met de drie bomen en de drie schapen van ons familiewapen. De inzender van deze idee meent, dat het wel aardig is om Porsen onderweg, vooral in het buitenland, op die manier te kunnen traceren. Maar of dit de veiligheid van het autoverkeer bevordert? Daarom leggen we deze idee maar eens aan onze lezers en lezeressen voor. Indien er meer geïnteresseerden zijn, zullen we de stickers laten maken.

LICHT U ONS EVEN IN?

Er belanden nogal eens familieleden in een ziekenhuis, zonder dat wij daar weet van hebben. Men is ook wel eens "zoveel" jaar getrouwd, zonder dat wij daarvan kennis hebben gekregen. En wanneer een familielid is overleden, dienen wij dat toch zeker te weten. Doordat wij vaak in het ongewisse worden gelaten, kunnen pijnlijke situaties ontstaan, bijvoorbeeld doordat we naar het adres van een overledene toch een felicitatiekaart bij diens verjaardag sturen. Soms krijgen we dan afkeurende reacties. Maar wij kunnen dat toch niet weten, als men ons niets bericht? Eerder zou de familie zichzelf een verwijt moeten maken, wanneer zoiets pijnlijks gebeurt.

Mogen wij daarom dringend vragen ons van familiegebeurtenissen aangename of droeve, op de hoogte te brengen? Wij kunnen daarop dan reageren, hetzij met een bezoek of met een bloemetje, hetzij door op begrafeningen en bij crematies aanwezig te zijn. Toe, Porsen, voortaan niet zo lauw.

=====

EVEN EEN KAARTJE STUREN, MENSEN.

Op 10 mei a.s., hoopt Henk van Gelder, Verpleeghuis "De Twee Bruggen", Pascalweg 41 te 3076 JK Rotterdam, 82 jaar te worden. Hij krijgt van niemand bezoek, behalve van onze voorzitter. Familie heeft hij niet meer. Henk van Gelder is door een beroerte aan een rolstoel gekluisterd en kan ook niet meer spreken. Maar hij begrijpt alles nog wel en is dolgelukkig met een klein blijf van vriendschap. Als we hem op zijn verjaardag nu allemaal eens een kaartje zouden sturen. De stichting zorgt op die dag voor gebakjes "voor de zusters", want oom Henk kan uit eigen beweging niet tracteren. Dat doen wij dus voor hem. En u stuurt een kaart. Afgesproken? In vreugd en rouw elkaar getrouw, is toch ons devies?

Oom Leen Pors van de Molièreweg te Rotterdam is slachtoffer van de ziekte van Alzheimer. Wij vragen zijn vrouw Klaasje en dochter Corry of en wat wij kunnen doen, om hem ergens gelukkig mee te maken. Dat horen we dan graag.

=====

NEGEN MOGELIJKHEDEN OM EEN FAMILIE-ORGANISATIE KAPOT TE KRIJGEN.

1. U betaalt gewoon uw contributie niet of steeds veel te laat.
2. U komt vooral nooit naar een reünie.
3. U laat het familieblad ongelezen.
4. U beantwoordt geen brieven.
5. U stuurt geen foto's of familiegegevens in.
6. U doet net of u er niet bijhoort.
7. U trekt alles in het belachelijke.
8. Als u ooit uw stem verheft, is dat om negatieve kritiek te spuien.
9. U strooit het verhaal rond, dat het bestuur uit "zakkenvullers" bestaat.

U I T M I J N D A G B O E K
=====

Jakarta, Indonesia, 18 september 1983.

De meisjes aan de "Informationdesk" van het luxueuze Sari Pacific Hotel kunnen mij niet helpen. "Een ereveld voor gevallen Nederlandse soldaten?" Neen, dat kennen ze niet. Maar misschien kan de Bell Captain van het hotel wel uitkomst geven. Maar ook hij komt niet verder dan de wetenschap, dat er in Alcon een grote begraafplaats van de Belanda's (Nederlanders) is. Tenslotte vraag ik het aan een taxichauffeur. Maar ook die weet van niets...

Hoe is het mogelijk. Op Menteng Pulo liggen 4500 slachtoffers van de Japanse bezetting, de Birma Spoorweg en de politionele acties van de Zeven December Divisie begraven. En hier weet men van niets. Ik besluit daarom maar op de bonnefooi naar Menteng te reizen. Daar zal men het toch wel weten? En zo ga ik met een taxi op weg.

Ik bereik Menteng via een onvoorstelbaar smerige straat, aan weerszijden geflankeerd door marktstalletjes, waar men de meest uiteenlopende en de meest onwaarschijnlijke dingen te koop aanbiedt, witte kool, valse munten van het voormalige Nederlands-Indië, rijwielnaven en stompjes potlood.

Ergens onderweg stopt de taxi bij een politie-agent, die schijnt te weten waar Menteng Pulo ligt. Wij zijn er al vlak bij. Via een hobbelige weg, met aan de rechterkant een Chinees kerkhof met onderuitgezakte en scheefstaande stenen, waartussen bokken en geiten grazen, kom ik bij het ereveld aan. Het blijkt een opgehoogd terrein te zijn, omgeven door een hoog hek, waarop prikkeldraad is aangebracht om te verhinderen dat men er over heen zou klimmen. Boven dit alles wappert de Nederlandse vlag.

Reeds bij de toegangstrap word ik uitbundig begroet door twee Indonesische jongens, die mij met alle geweld willen begeleiden. Zij blijken belast te zijn met het gedurig bijschilderen van de opschriften op de ontelbare kruisen. Zij vertellen in dienst te zijn van het Oorlogsgravencomité. Maar ik ga liever alleen het ereveld op. En omdat een beslist "dank je wel" bij de opdringerige jongens volstrekt niet schijnt te helpen, geef ik ze een handjevol rupiah's (Indonesische muntjes) waarmee ze zich rap uit de voeten maken.

Weldra sta ik voor het graf van generaal Spoor, de legercommandant, die hier de eerste schep zand verzette voor de aanleg van dit ereveld en hier nu zelf begraven ligt. De eenvoud van zijn graf ontroert mij. Hier ligt hij, temidden van zijn jongens. Aan het einde van een menselijk leven vol "hoogheid" en macht, wacht het graf. En ik denk

aan de woorden van de psalmdichter: *In 't stille graf zingt niemand 's-Heeren lof, het zielloos lijf, gedompeld in het stof, kan Hem geen ere geven*". Mijn blikken dwalen over de eindeloos lange rijen kruisen. Hier en daar staat een verdroogd boeket bij de kruisen. Van wie zouden die bloemen zijn? Van een echtgenote? Van hoogbejaarde ouders? Van een kind misschien? Elke dag komen hier nog mensen uit Nederland, maar hun aantal wordt van jaar tot jaar minder. Als straks alle tranen versteend zijn, zal het hier wel een "toeristische attractie" worden, een "historische bezienswaardigheid", zoals de knekelvelden bij Verdun, waar de toeristen zo "heerlijk" griezelen kunnen bij het aanschouwen van al die doodskoppen, die men hier in een kelder heeft opgestapeld. Maar hoevelen denken NU nog aan deze jongens, die zo vol levenskracht van de kade van de Rotterdamse Lloyd vertrokken, omdat "het vaderland" vond dat zij hun plicht moesten gaan doen? Ja, wie denkt er nog aan hun leed? Aan hun pijnen, die hen zo vurig deed verlangen naar die verlossende morfinespuit. Wie denkt nog aan de pijnen, de honger en het heimwee van die mannen aan de Birmaspoorweg, die door hun Japanse bewakers zonder enig erbarmen werden afgeranseld, de Birma Spoorweg, waar onder elke dwarsligger een geallieerde soldaat begraven lag.

Menteng Pulo.

Ik wandel langs de graven van de gevallen van het KNIL, het Koninklijk Nederlands Indische Leger, meestal "gekleurde" jongens, gevallen voor het blank gezag. Hier ligt een heel leger, geschonden, gedood door kogels van de T.N.I., door tropenziekten, door ongevallen en zelfs door heimwee.

Maar dan zie ik ook kleine kruisjes staan. Kindergraven. Op veel kruisjes staat het woord "onbekend". Kinderen uit de Jappenkampen, alleen nog bekend bij God. Wat is de mensheid, dat zij zelfs kinderen niet ontziet in haar vlamme haat en moordlust.

Dan sta ik voor een stenen gebouw. Hier vind ik eindeloze rijen urnen met de as van de slachtoffers van de Birma Spoorweg, de as van de krijgsgevangenen die deze spoorwegverbinding op last van de Japanners moesten aanleggen, gekrepeerde mensen, door honger, ziekte, heimwee, executies, afranselingen tot de dood er op volgde. Na de oorlog heeft men hun resten opgegraven, verast en naar hier gebracht.

Ik ga op een stenen bank zitten. En ik zit daar wel een uur lang, mijn gedachten bij al dat leed, dat m e n s e n elkaar aandoen en die dan nog durven te zeggen, dat als er echt een God zou zijn, Hij dat immers nooit had toegelaten. God de schuld. Zoals Adam tot God zei: "De vrouw die gij mij gegeven hebt, Gij".

Ik heb daar enkele moeilijke uren gehad, daar op Menteng Pulo. En ik kon nergens anders aan denken als "En verlos ons van de boze. Verlos ons. Van onszelf en van het kwaad".

NASCHRIFT:

=====

Terug in Nederland ben ik nagegaan of er ook soldaten of burgers met de naam Pors in Indonesie door krijgshandelingen zijn omgekomen. Dit bleek gelukkig niet het geval te zijn geweest, ofschoon toch verschillende Porsen tijdens de Japanse bezetting en de politionele acties van na de oorlog in Nederlands-Indië hebben gediend.

Henk